

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Разград, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валентина П. Д.а

при участието на секретаря Д. Здр. Станчева
като разгледа докладваното от Валентина П. Д.а Гражданско дело №
20233300100233 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба, подадена от М. Т. М., чрез пълномощник адв.К. К., с която против ответника ЗК „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А са предявени обективно съединени иски с правно основание чл. 432 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД, вр. чл. 86 от ЗЗД за осъждането на ответното застрахователно дружество да заплати на ищеца сумата от 40 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие на причинени телесни увреждания, подробно описани, настъпили при твърдяно от ищеца ПТП, на 26.08.2020г., на път АМ – Хемус /51.000 км/ в посока гр.София между лек автомобил марка ***, модел „****“ с рег. № ****, управляван от В. В. П., ЕГН *****, който лек автомобил е застрахован при ответника и лек автомобил марка „****“, модел „****“ с рег. № ****, управляван от него М. Т. М., ЕГН *****. Исковата сума се претендира ведно със законната лихва, считано от 27.06.2023 г. до окончателно изплащане на задължението. Заявена е и претенция за заплащане на сума в размер на 500 лева, представляваща претърпени имуществени вреди, сторени разходи свързани с реализиране на правото на защита на ищеца в качеството му на частен обвинител по НОХД № 550/2022 г. по описа на РС – Ботевград, като върху тази сума също се претендира законна лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба /22.08.2023 година/.

В обстоятелствената част на исковата молба са изложени твърдения, че на 26.08.2020 г. на път АМ – Хемус /51.000 км./ в посока гр. Софи, водач на автомобил ***, модел „****“ с рег. № **** – В. В. П., ЕГН *****, нарушил правилата на ЗДвП, като при извършване на М.ра изпреварване се отклонил в дясно от пътното платно и по непредпазливост блъснал странично управлявания от ищеца М. М. лек автомобил „****“, модел „****“, с рег. № ****, при който инцидент ищецът пострадал, като получил наранявания изразяващи се в: компресионна фрактура на Th12, кръвонасядане в лявата половина на гръдната стена, кръвонасядане в дясно- теменна област, болка, оток и кръвонасядане в дясна глезенна област с ограничени движения по осите на ставата.

За процесното ПТП било образувано наказателно производство, което приключило с влязло в сила споразумение за решаване на НОХД № 550/2022 г., с което водачът В. В. П., ЕГН ***** е признат за ВИНОВЕН за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, за което му е наложено съответното наказание.

В резултат на пътния инцидент ищецът е откаран в УМБАЛ „Света Анна“ АД гр. София, където след преглед се установило, че същият е с клиновидно снискени тела на Тх12/най-изразено/ и Л1 и л2 вентрално. Леко уплътнени дискални повърхности. Остеофити, като признак на спондилозни промени. В последствие болките по гръбначния стълб на ищеца не стихвали и ставали все по-силни, поради което се наложило да посети отново лекар. На 04.02.2021 година отново направил рентгенологично изследване, като в последващ преглед от лекар - ортопед се установила компресивна фрактура на ниво Th12, ограничени и болезнени движения в областта.

Ищецът навежда твърдения, че инцидентът му е причинил изключително силни физически болки в областта на снагата, като не е можел да извършва много от нормалните и присъщи за тялото движения. Била му предписана рехабилитационна терапия, която той изпълнявал стриктно, дори в домашни условия, но това не довело до подобрение на неговото състояние. Изпитвал същите затруднения в движението на тялото и до днес.

Освен физическите болки и страдания, след инцидента ищецът търпял и тежка емоционална травма. Изпитвал е страх, че може да остане инвалид за цял живот. Изпитвал силен страх от пътуване с автомобил. Станал по изнервен, имал проблеми със съня и непрекъснато в неговото съзнание се повтаряли кадри от инцидента. Станал твърде отчаян, затворил се в себе си и не излизал навън. Не изпитвал желание да се вижда с негови приятели и роднини. Дори се наложило да потърси помощта на психолог. Твърди за наличие на остра стресова реакция, със страх, ужас и паника, както и адаптационна тревожно-депресивна реакция, развила се в резултат на преживения стрес по време на ПТП и протичаща с високо ниво на тревожност, което продължавало и към настоящия момент.

Във връзка процесното ПТП ищецът претърпял и имуществени вреди, които се изразявали в направени разходи – заплатен адвокатски хонорар, свързани с реализиране на правото му на защита като частен обвинител по НОХД № 550/2022 г. по описа на РС – Ботевград.

Твърди се, че лекият автомобил ***, модел „****“ с рег. № ****, който бил причинил процесното ПТП бил застрахован в ответното застрахователно дружество със застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с полица № *****, валидна до ***** г.

Ищецът навежда доводи, че ответното застрахователно дружество било поканено на 27.06.2022 г. да му заплати обезщетение за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди, като и до завеждане на настоящото дело не е получил плащане.

С поправена искова молба, по указание на съда, ищецът преценирал претенцията си за заплащане на законна лихва върху обезщетението за претърпени неимуществени вреди, като е посочил, че същите се претендират, считано от 27.06.2022 година – момента на предявяване на претенция пред застрахователя. Заявена е претенция за заплащане на направените по делото съдебни и деловодни разноски.

Съдът е намерил така депозираната искова молба, ведно с поправената такава за допустими и редовни, поради което препис от същите заедно с приложенията е изпратил на ответника за отговор.

В срока за отговор е постъпил такъв от процесуалния представител на ответното дружество юриконсулт Л. С.. Застъпва се становище за допустимост на предявения иск, като не се оспорва и наличието на валидно сключена застраховка „ГО“ по отношение на увреждащия автомобил, към датата на ПТП. По същество предявените искове за обезщетение се оспорват като неоснователни, с искане за тяхното отхвърляне. Страната навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, изразяващо се в пътуване без поставен обезопасителен колан, с което е допринесъл за настъпването на травмите. Не се оспорва, че ищецът по делото е предявил застрахователна претенция, по която не е извършено плащане. Направено е и оспорване на механизма на ПТП, а също така и на тежестта на получените от ищеца травми, съответно продължителността на лечебния и възстановителния период, както и че и към датата на депозиране на исковата молба в съда същия не се е възстановил и продължава да търпи болки и страдания. Оспорва се претенцията за неимуществени вреди като завишена по размер, а тази за имуществени вреди изцяло по подробно изложени съображения, както и началната дата на дължимост на законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди.

Окръжният съд, като съобрази събраните по делото писмени и гласни доказателства

поотделно и в тяхната съвкупност и при спазване разпоредбите на чл. 235 и чл. 236 от ГПК намери за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно в процеса, а и от приложеното по делото НОХД №550/2022г. на РС – Ботевград, се установява, че между БРП, подсъдимия В. П. и неговия защитник адв.И.К. е било постигнато и одобрено от съда споразумение по реда на чл.384, ал.1 от НПК по силата на което подс. В. В. П. се е признал за виновен в това, че : На 26.08.2020г. около 17:50ч., на път АМ – Хемус /51.000 км./ в посока гр. Софи, като водач на автомобил ***, модел „****“ с рег. № ****, нарушил правилата на ЗДвП, като при извършване на М.ра изпреварване се отклонил в дясно от пътното платно и по непредпазливост блъснал странично управлявания от ищеца М. М. лек автомобил „****“, модел „****“, с рег. № ****, като причинил на ищеца средна телесна повреда , изразяваща се в счупване на 12-ти гръден прешлен, довело до трайно затруднение движението на снагата за срок от около седем -осем месеца - престъпление по чл.343,ал.1,б.„б“ от НК във вр.с чл.342,ал.1 от НК, като му е определено съответно наказание , вкл. и лишаване от право да управлява МПС, като в полза на ищеца, конституиран като частен обвинител са присъдени разноски в размер на 600 лв., заплатено адвокатско възнаграждение.

За установяване на характера и степента на получените увреждания от ищеца по делото са назначени и приети основна и допълнителна КСМЕ, вещите лица по която съдебен лекар и ортопед –травматолог, при съобразяване на приобщената по делото медицинска документация и след преглед на ищеца заключават, че при процесното ПТП от 26.08.2020г. ищецът е получил следните увреждания:Компресионно счупване на 12-ти гръден прешлен /Към 26.08.2020г. рентгенологични данни за „клиновидно сминаване на телата на 12-ти гръден и 1-ви и 2-ри поясен прешлени“, с КТ от 11.03.2021г: „Компресионна фрактура с давност на Th12, без наличие на фрагменти във вертебралния канал“/, което представлява и скрелната телесна повреда , описана и в наказателното производство;-Контузия на гръдния кош - характерно кръвонасядане в лява гръдна половина - от шийно-раменна линия към средата на гръдната кост - с направление отгоре/надолу и отляво/надясно с площ 14/3см;Кръвонасядане във външната половина на дясна челно/теменна област с площ 8/5см;Болка,, оток и кръвонасядане в дясна глезенна област с ограничени движения.Сочат на Неврологични последици от травмата на гръбначния стълб - изгладена торакална кифоза, силно ограничени и болезнени А-Р торакални и лумбални инклинации. Палпаторна болезненост в областта на Th12. Двустранен лумбо-радикулярен синдром. СНР - отслабен коленен и ахилев рефлекс в дясно. Ласег +/- пол. за ляв крак. Хипестезия - дистално с ниво L1.Посочват, че счупването на 12-ти гръден прешлен обуславя трайно затруднение в движението на снагата за срок около 7-8месеца, останалите травматични увреждания и неврологичния дефицит, поотделно и в съвкупност - временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Всички описани увреждания определят като такива в причинно следствена връзка с процесното ПТП, при общ оздравителен процес от около 1 година поради прилаганото само симптоматичното, а не целенасочено /прицелно лечение.Като последици от получените увреждания посочват обективно установените при преглед на 19.01.2024г.ограничени движения в торако-лумбален отдел на гръбначния стълб, изгладена лумбална лордоза, палпаторна болка на ниво ТН 12, клинични данни за сколиоза /изкривяване/ - променена геометрия на гръбначния стълб, промяна на походката при продължително натоварване;налична и към момента неврологична симптоматика - торакални и лумбални инклинации /гръдно-поясно наклоняване/, двустранен лумбо-радикулярен синдром - болка, отслабени рефлекс, мравучкане, изтръпване, намалена сетивност.Към датата на събитието, 26.08.2020г. при ищеца са били диагностицирани само „остеофити като признак на спондилозни промени" в шиен, гръден и поясен отдел на гръбначния стълб и тазовата област, като тяхната давност не е известна, но същите не са в причинна връзка с увреждането на прешлена при ПТП.Заключават също така категорично, че от находките може да се заключи,че ищеца е бил с поставен предпазен колан при произшествието.

Назначена е по делото и изслушана и АТЕ, вещото лице по която е установило, че лекия

автомобил, „*** ****“, с рег. № ****, управляван от ищеца М. М. при инцидента, е произведен през 2002 г. и е оборудван фабрично с предпазен колан на мястото на водача - предна лява седалка, както и с предпазна въздушна възглавница монтирана на волана пред водача. Заклучава, че в процесния случай се касае за ПТП със странични приплъзващи удари с преобръщане и не е налице челен удар с достатъчна скорост и сила на натиск, която да задейства въздушните възглавници пред водача и пътника до него. При страничен удар предпазният колан придържа тялото към седалката, но не ограничава страничното движение на тялото в посока към ляво или дясно стоящи части от вътрешният интериор в купето на автомобила. Автомобила, управляван от него с побитости по цялата лява и дясна част без наличие на големи деформации по купето. Не са налице вдлъбвания по купето и навлезли навътре части в областта на предна лява седалка, които да са на нивото на корема и гърдите на водача.

Във връзка с психологическата реакция на ищеца, вследствие на претърпяното ПТП, от приетата СПЕ се установява, че вследствие на преживяното ПТП на 26.08.2020 г. състоянието на М. М. покрива критериите за Остра стресова реакция, със страх, ужас, паника, вегетативни симптоми. Симптомите обикновено отзвучават след извеждане от травматичната ситуация и могат да продължат от няколко часа до няколко дни, седмица след случилото се. Събитието е внезапно, силно въздействащо и заплашващо сигурността и живота на индивида. В резултат на това, след инцидента, отчитайки поведението и реакциите на лицето в причинна връзка с преживения стрес се е разгърнала т.нар. Адаптационна тревожна реакция, като неадаптивен отговор на преживения стрес. Изразява се в състояние на субективен стрес и емоционално разстройство, нарушаващо временно социалното функциониране. Като по-базисни се явяват: персистиращото безпокойство, напрежение, раздразнение, както и симптоми от невротичния регистър - колебания в съня, апетита, тонуса. На поведенческо ниво се наблюдава промяна в стила на контактуване /затворил се, намалил взаимоотношенията с близките и приятелите, страхувал се да шофира/. Търсил е специализирана помощ - консултиране с психолог по повод страховете преживявания и безпокойството и с цел преработване на негативните чувства и преживявания, същият разполага с добър личностен потенциал и подкрепяща семейна среда, което е мощен оздравителен фактор. При налични симптоми на разстройство в адаптацията базисните психични годности остават ненакърнени. Към настоящия момент при ищеца се установява, че той се чувства по-добре, шофира, работи, среща се с близки и приятели, т.е. през изминалите три години и половина след събитието се е върнал към обичайното си функциониране, но с промяна в ежедневните стереотипи, предвид постоянната болка в кръста.

Експертизата се подкрепя от събраните в хода на делото гласни доказателства, чрез разпита на двама свидетели, П. Щ. и П. М., които са възприели поведението на ищеца след инцидента, търпените от него физически болки и неудобства, безпокойството, затварянето му в себе си.

Това заключение също не е оспорено и съдът го кредитира като компетентно и обосновано.

Относно наличието на валидно застрахователно правоотношение страните не спорят в процеса и затова съдът приема за безспорно, че описаните вредоносни последици на престъплението са настъпили при действието на договор за застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", обективиран застрахователната полица N, № *****, валидна до ***** г., сключена за увреждащия автомобил с ответното дружество.

Няма спор между страните в процеса, че ищеца е предявил писмено застрахователна претенция, вх. № ***** г. за заплащане на дължимите му се обезщетения, като ответната застрахователна компания не е изплатила такава.

При установеното по-горе от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Правното основание на предявеният иск против ответното застрахователно дружество „Лев Инс“ АД, е по чл. 432, ал. 1 от КЗ и същият е процесуално допустим като предявен от надлежни страни, при наличие на правен интерес за същите.

Искът е основателен предвид наличието на материалноправните предпоставки за това. Нормата на чл. 432, ал. 1 от КЗ визира възможността за увреденото лице да претендира заплащане на обезщетение за претърпени от него неимуществени и имуществени вреди вследствие на деликт направо от застрахователя при наличието на застрахователно правоотношение за застраховка

"Гражданска отговорност" между деликвентна и ответното застрахователно дружество. Налице са и предпоставките на чл. 380 от КЗ предвид отправената към застрахователя писмена застрахователна претенция от ищцата, по която ответника не е изплатил застрахователно обезщетение.

НОХД №550/2022г. по описа на РС-Ботевград е приключило със споразумение, одобрено от съда, имащо характер на влязла в сила присъда. Влязлата в сила присъда (в случая и решението по чл. 78а НК) е задължителна за гражданския съд по въпросите: извършено ли е деянието, виновен ли е деецът и наказуемо ли е деянието в съответствие с разпоредбите на чл. 413, ал. 2 от НПК и чл. 300 от ГПК. Следователно е установено по един несъмнен начин извършването на твърдяното в исковата молба деяние, неговата противоправност, авторството на водача В. П. и неговата вина.

С пълно и пряко доказване ищцата доказва и наличието на останалите елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане - настъпилите за нея болки и страдания от причинените ѝ вреди, техния характер, степен и продължителност във времето, както и пряката им причинна връзка с деянието.

Изпълнена е хипотезата и на чл. 432, ал. 1 от КЗ с оглед валидно сключения застрахователен договор "Гражданска отговорност" с ответното застрахователно дружество, поради което и са налице предпоставките за ангажиране неговата отговорност.

По отношение на размера на дължимото обезщетение:

При условията на чл. 52 от ЗЗД, съдът следва да съобрази тежестта на търпените от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, от една страна, и доколко е налице и в каква степен съпричиняване на вредоносния резултат от него, с оглед на възражението в този смисъл, направено с отговора на исковата молба от ответното застрахователно дружество.

Така, за да определи справедливият размер на обезщетението съгласно чл. 52 от ЗЗД, съдът съобрази задължителните указания дадени в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС, съгласно които за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителния размер на моралните вреди, с оглед характера и тежестта на уврежданията, степента, интензитета и продължителността на болките и страданията, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата.

В този смисъл от приетото за установено от фактическа страна получените от ищеца при процесното ПТП травматични увреждания имат характер на средна телесна повреда по см. на чл. 129, ал. 1 от НК и отговарят да са получени при станалото ПТП.

Установено е и още, че при обичаен ход на оздравителния процес, какъвто е случая и предвид неговата възраст същите са отшумели в рамките на 7-8 месеца, а пълно възстановяване от физическите такива е настъпило след 12 месеца. Не се установи, като следствие на преживения инцидент от ищеца, изменения в интелектуалната му сфера, мислене, възприятия, представи, памет и интелект, като всички те са в норма. Обобщено е от експерта, че ищцата притежава психологически капацитет да се справи с преживяното, като психичното му състояние към момента на прегледа е еквивалент на психично здраве, не е нарушено социалното ѝ функциониране.

Безспорно се доказва в процеса обаче, че до достигане на това възстановяване на физичното и психично здраве, М. М. е преживявала в резултат на травмата през продължителен период от време силни болки в областта на гръдния кош, затруднени движения до невъзможност за изправяне в острия период след нея, налагащи прием на обезболяващи. Всичко това несъмнено е дало отражение и върху неговата психика, довело до симптоми на отстра стресова реакция в първите дни, след инцидента, а след това с Адаптационна тревожна реакция, проявяваща се с безпокойство, напрежение, раздразнение, както и симптоми от невротичния регистър - колебания в съня, апетита, тонуса.

При съобразяване на изложеното до тук по отношение на вида и интензитета на търпените от ищеца болки при получената травма, мотивира съда да приеме, че справедливият размер на застрахователното обезщетение за неимуществени вреди е в размер на пълната искова сума от 40 000 лева

За неоснователно и недоказано, съдът приема направеното от ответното застрахователно дружество възражение за нарушение от страна на пострадалия ищец на разпоредбите на чл. 137а от ЗДвП, поради липса на доказателства, че същия е управлявал МПС без поставен предпазен колан. Напротив, експертизите по делото заключават, че ищеца е пътувал с поставен предпазен колан.

По отношение на претенцията за имуществени вреди:

При наличните доказателства за присъждане на разноски в полза на ищеца в наказателното производство, то заявената сега претенция в размер на 500 лева се явява неоснователна и следва да се отхвърли като такава.

Върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди в посочения размер застрахователя ще дължи и законна лихва. Чая такава ще се дължи, считано от датата на уведомяването от увреденото лице за настъпилото застрахователно събитие, на основание чл. 429, ал. 3 КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, доколкото лихвите, прибавени към обезщетението, не надхвърлят застрахователната сума. По делото е установено, че застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 27.06.2022 г., поради което от посочената дата дължи законна лихва за забава върху застрахователното обезщетение,

По разноските:

И двете страни в процеса претендират разноски, като са представили списъци по реда на чл. 80 от ГПК.

Предвид и уважаването на претенцията за неимуществени вреди в пълен размер на основание чл. 78, ал. 1 ГПК във вр. чл. 38, ал. 2 ЗАДв, в полза на адвоката на ищеца К. К. К. от *** следва да се присъди адвокатско възнаграждение за процесуално представителство съобразно Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на база материалния интерес, а именно 3 850 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РОС в полза на бюджета на съдебната власт дължимата държавна такса в размер на 1 600 лв, определена съгласно чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК върху уважения размер на иск, както и направените по делото разноски в размер на 700 лв. – възнаграждение за вещи лица по допуснати съдебни експертизи, които са изплатени от бюджета на съда поради освобождаването на ищцата от заплащането на такива.

Воден от горното, Разградският окръжен съд

РЕШИ:

Осъжда ЗК"Лев Инс"АД, гр.София, ЕИК 121130788, да заплати на М. Т. М., от гр.*****, ЕГН *****, сумата 40 000 /четиридесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, болки и страдания психически дискомфорт, вследствие на причинени телесни увреждания, вкл. и средна телесна повреда при ПТП, настъпило на 26.08.2020г. и причинено от водач на л. а. "****" с рег. №****, застрахован при "ЗК Лев Инс"АД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 27.06.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

Отхвърля претенцията на М. Т. М. за заплащане от страна на Застрахователна компания Лев Инс"АД ЕИК 121130788, гр. София, на сумата 500 лв. имуществени вреди като неоснователна.

Осъжда на основание чл. 38, ал. 2 ЗА ЗК" Лев Инс"АД, да заплати на адвокат К. К. К. от *** , възнаграждение в размер на 3 850 лв. за осъществено процесуално представителство на М. Т. М. по делото.

Осъжда ЗК"Лев Инс"АД, гр.София, ЕИК 121130788, да заплати държавна такса по сметка на Окръжен съд Разград в размер 1600 лв. и разноски в производството в размер на 700 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____